

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji C(2014) 4537 wersja ostateczna z dnia 9 lipca 2014 r., na której podstawie Komisja Europejska wszczęła formalne postępowanie wyjaśniające mające za przedmiot utworzenie Airport Handling;
- obciążenie Komisji Europejskiej kosztami niniejszego postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi trzy zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący braku uzasadnienia zaskarżonej decyzji
 - Skarżąca twierdzi w tym względzie, że w zaskarżonej decyzji Komisja zignorowała elementy (na przykład utworzenie trustu w celu zapewnienia pełnego braku ciągłości między Airport Handling a SEA Handling, spółką będącą domniemanym beneficjentem pomocy SA.21420), które to elementy miały istotną rolę przy wydaniu decyzji i o których Komisja była w pełni poinformowana.
1. Zarzut drugi dotyczący błędnego zastosowania art. 107 ust. 1 TFUE wynikającego z błędnej oceny ważnych elementów i obiektywnych informacji, które zostały podane do wiadomości Komisji przez skarżącą
 - Skarżąca twierdzi w tym względzie, że w zaskarżonej decyzji Komisja błędnie przyjęła, iż Airport Handling może być uznawana za następcę gospodarczego SEA Handling i że wkład wniesiony przez skarżącą na rzecz Airport Handling stanowi pomoc państwa w rozumieniu art. 107 ust. 1 TFUE.
2. Zarzut trzeci dotyczący naruszenia podstawowych zasad ochrony uzasadnionych oczekiwań, dobrej administracji, proporcjonalności i niedyskryminacji
 - Skarżąca twierdzi w tym względzie, że zachowanie służb Komisji i zaskarżona decyzja są ewidentnie sprzeczne z wymienionymi wyżej zasadami porządku prawnego Unii Europejskiej. W szczególności w odniesieniu do zasady proporcjonalności skarżąca utrzymuje, że Komisja powinna była rozwiązać swoje wątpliwości za pomocą starannej analizy informacji, które skarżącą dostarczyła jej już w fazie poprzedzającej postępowanie wyjaśniające, zamiast wydać decyzję o wszczęciu formalnego postępowania wyjaśniającego będącą przedmiotem zaskarżenia.

Skarga wniesiona w dniu 22 września 2014 r. – Hiszpania przeciwko Komisji

(Sprawa T-675/14)

(2014/C 388/30)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: Królestwo Hiszpanii (przedstawiciel: M. García-Valdecasas Dorrego, Abogado del Estado)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji wykonawczej Komisji z dnia 9 lipca 2014 r. wyłączającej z finansowania Unii Europejskiej wydatki poniesione przez państwa członkowskie z tytułu Sekcji Gwarancji Europejskiego Funduszu Orientacji i Gwarancji Rolnej (EFOGR), Europejskiego Funduszu Rolniczego Gwarancji (EFRG) oraz Europejskiego Funduszu Rolnego na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich (EFRROW) w zakresie dotyczącym Królestwa Hiszpanii oraz

— obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi trzy zarzuty.

1. Zarzut pierwszy oparty na tym, że zastosowana korekta ryczałtowa w kwocie netto 2 731 208,07 EUR i zastosowana metoda obliczenia są sprzeczne z art. 31 ust. 2 rozporządzenia Rady (WE) nr 1290/2005 z dnia 21 czerwca 2005 r. w sprawie finansowania wspólnej polityki rolnej (Dz.U. L 209, s. 1) oraz z wytycznymi zawartymi w dokumencie Komisji nr VI/5330/97 z dnia 23 grudnia 1997 r. (Wytyczne dotyczące obliczania skutków finansowych podczas przygotowania decyzji o rozliczaniu rachunków Sekcji Gwarancji EFOGR) oraz z dokumentem AGRI-64043-2005 (Komunikat Komisji dotyczący postępowania przez Komisję w kontekście rozliczania rachunków Sekcji Gwarancji EFOGR z brakami ustalonymi w ramach wdrożonego przez państwa członkowskie systemu kontroli wymogów wzajemnej zgodności), ponieważ nie jest celowe zastosowanie ryczałtowego oszacowania, jako że skarżący przedstawił dokładną ocenę rzeczywistego ryzyka dla funduszu. Środki zastosowane przez Komisję są nie tylko błędne, lecz także nieproporcjonalne i nieuzasadnione.
2. Zarzut drugi oparty na tym, że sumowanie jednorazowej korekty w wysokości 191 873,55 EUR z ogólną korektą ryczałtową wynoszącą 2 % oraz metoda obliczenia są sprzeczne z art. 31 ust. 2 ww. rozporządzenia i z dokumentami Komisji o wytycznych dotyczących stosowania korekt finansowych, ponieważ nie należy stosować i łączyć dwóch metod obliczeniowych jednocześnie w odniesieniu do tego samego naruszenia. Takie podejście jest nie tylko niespójne pod względem prawnym, lecz także nieproporcjonalne i nieuzasadnione.
3. Zarzut trzeci oparty na tym, że korekta zastosowana w odniesieniu do roku składania wniosków 2010, rok budżetowy 2011, narusza art. 31 ust. 4 powołanego rozporządzenia, stanowi naruszenie zasady lojalnej współpracy i narusza prawo do obrony w zakresie, w jakim pozwana niesłusznie rozszerzyła korektę finansową na okres po 24 miesiącach poprzedzających wydanie komunikatu, podczas gdy ponadto braki zostały już skorygowane.

Skarga wniesiona w dniu 22 września 2014 r. – Hiszpania przeciwko Komisji

(Sprawa T-676/14)

(2014/C 388/31)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: Królestwo Hiszpanii (przedstawiciel: A. Rubio González, Abogado del Estado)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenia nieważności decyzji C (2014) 4856 wersja ostateczna z dnia 11 lipca 2014 r. w sprawie wszczęcia postępowania wyjaśniającego dotyczącego manipulowania danymi statystycznymi w Hiszpanii na podstawie rozporządzenia (UE) nr 1173/2011 Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie skutecznego egzekwowania nadzoru budżetowego w strefie euro oraz
- obciążenia pozwanej instytucji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi trzy zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia zasad pewności prawa i niedziałania prawa wstecz.